

pænt Bærelse." Det ærede Medlem for Beile Amt's 2den Valgkreds (Berg) anbefaler en lignende Fremgangsmaade med Hensyn til dette Forslag; thi naar Vædringsforslaget blev skrevet om, og Titlen blev forandret, og der kom en Paragraf til og lidt andre Smaapillerier, saa kunde det blive et ganske mysteligt Lovforslag. Jeg tror dog, det er bedre, at man skiller ad, hvad der virkelig ikke hører sammen. Men naar der ganske særlig blev rettet den Opfordring til mig, at jeg skulde have sørget for at indbringe et Forslag, der ikke havde disse formelle Mangler, saa skal jeg sige, at jeg har to Grunde til ikke at gjøre det, for det første er det at stille Forslag om Forhøielse af de Meniges Løn en overordentlig populær Ting, som det var Synd at tage bort fra de ærede Medlemmer, som i en Række af Aar have gjort dette til en af deres vigtigste parlamentariske Opgaver. Dernæst har jeg den Opfattelse af det parlamentariske Initiativ, at naar Regjeringen har erklæret at ville komme med et Forslag — og Krigsministeren har jo udtrykkelig bebudet, at han paatænkte en Forhøielse af de Meniges Løn gjennem det Forslag, han vil forelægge — naar en saadan Erklæring er kommen fra Regjeringen, saa anser jeg det for et Misbrug af det parlamentariske Initiativ, desuagtet selv at stille et Forslag. Hvorledes jeg saa opfatter Forholdet, naar man benytter Initiativet, efter at et Lovforslag er kommet fra Regjeringen, behøver jeg neppe at sige.

Berg: Ja, det er ikke første Gang, at det ærede Medlem og andre Medlemmer i Salen ere uenige om, hvorledes det private Initiativ skal benyttes (Ville: Det skal heller ikke blive sidste Gang!). Jeg antager heller ikke, det bliver sidste Gang, men det ærede Medlems Stilling er i den Henseende helt forskjellig fra vor. Han kan faae alle sine Ønsker frembaarne af den høie Regjering i alle Sager; men ville vi have Eftertryk lagt paa noget af vore Ønsker, maa vi i Reglen begynde selv. Denne store Forskjel er der, og det kan give en ganske god Anledning til den væsentlige Forskjel i Benyttelsen af det private Initiativ, som det ærede Medlem omtalte. Naar det ærede Medlem siger, at jeg vilde have, at han skulde forelægge et Lovforslag, saa var det dog ikke min Mening. Jeg mente kun, at han skulde hjælpe til at overvinde de formelle Hæmper, som efter hans Mening klæbe ved dette Vædringsforslag, saaledes at det kunde passe ind i Loven. Spad det ærede Medlem for Frederiksberg Amt's 3die Valgkreds (Dinesen) angaar, overraskede det mig at høre, hvorledes han har misforstaaet hele Stillingen i Tjor, hvorledes han har misforstaaet en Sag af den Betydning som den, vi behandlede i Tjor i en af de sidste Dage, vi vare sammen. Han mener, at det var af formelle Grunde, vi forfattede et Lovforslag, som var kommet til os

fra Landstinget om Lønningstillæg. Nei, det var af aldeles bestemte reelle Grunde; thi det ærede Medlem er dog vistnok ikke endnu kommen saa vidt med Hensyn til Betragtningen af Finantslovens Behandling, at han tror, at vor Indflydelse paa den er en ren Formalitet. Er det hans Mening, saa var det for ham formelle Grunde; men jeg tillader mig at tro, at for det Flertal, der stemte for Forsættelsen af det Forslag, var det i Virkeligheden alvorlige, reelle Grunde, saa sandt som det er noget Meelt at hævde Finantslovens Betydning for Folkethinget for os; og dersom de ærede Modstandere her i Salen ville have havt Sagen ført videre, saa havde de havt den smukkeste Anledning dertil, efter vort Tilbud. Vi vilde med den største Beredvillighed have stemt med dem for dette Tillæg, naar de vilde have ryddet denne reelle Hindring af Veien. Det ærede Medlem maa have set fuldstændig feil paa denne Sag, med mindre han er kommen saa vidt i sin Overveelse og Betragtning af Finantsloven, foreløbige Finantsloven osv., at han mener, at det overhovedet er en Formalitet, at vi have Finantsloven at behandle.

Sagd: Der er kommet saa mange Forklaringer frem i denne Sag, at Enhver næsten er nødt til at komme med sin, for at hans Afstemning kan opfattes rigtig. Jeg er i det Tilfælde, at jeg agter at stemme for Vædringsforslagene; men desuagtet er min Opfattelse meget forskjellig fra den, der er fremkommen fra de ærede Forslagsstillere, som for os udtalte, at, naar man vilde sammenligne de Meniges Lønning med f. Ex. Bundes eller andre i Statens Tjeneste ansatte Bestillingsmænds, var der Opfordring til at stille de Menige gunstigere, fordi de ikke frivillig paatage sig deres Tjeneste, men blive tvungne dertil. Denne Motivering er mig aldeles usorstaelig. De Meniges Militærtjeneste høre vi saa ofte, ja næsten daglig nævne som en af de største Byrder, Staten paalægger; et af de stærkeste Motiver for den almindelige Valgret er Bærnepligtsbyrden. Blandt Byrderne er der naturligtvis de Savn og Opoffrelser, som den Menige maa undertafte sig under Uddannelsen i Militærtjeneste. Naar han indfalder til den militære Uddannelse, gjør han egentlig strengt taget ikke saa meget Tjeneste for Staten som for sig selv; han erhverver sig den Uddannelse, som er nødvendig for i Farens Stund at opfylde Bærnepligten, og medens han erhverver denne Uddannelse ved Statens Medvirkning, forsynes Staten ham med det Fornødne, saa at han, for saa vidt han ikke har andre Subsjektensmidler, dog har det Nødvendige. Dette er Statens Opgave, men ikke at lønne ham for Arbejde; thi hvad han gjør er kun Opfyldelsen af Bærnepligtsbyrden, og den skal han ingen Løn have for. Dette er den store Modsetning mellem ham og de mest underordnede Tjenere i Statens Tjeneste: